1871. III. évfolyam. **151. szám.** Szerda, augusztus 2.

Előfizetési árak:
Helyben es postán küldve.
Egy évre 10 frt — kr. | ¼ évre 2 frt 50 kr.
Fél évre 5 „ — „ | Egyes szám 10 „
Előfizetési pénz s minden közlemény: **Főpiacz. Vecsey-haz földszint a** szerkesztőségbe bérmentve küldendők.
Előfizethetni helyben:
Telegdi K. Lajos és Csáthy Károly könyvkereskedésében s a szerkesztőségnél. — Egyebütt a postahivatalok utján.

DEBRECZEN.

POLITIKAI ÉS KÖZGAZDÁSZATI HIRLAP.

Megjelen hetenként ötször: hétfőn, kedden, szerdán, csütörtökön és szombaton.

Hirdetési dij:
Öthasábos petitsorért 5 kr.
Nagyobb terjedelmü, mint szintén több izbeli hirdetések, alku szerint a legolcsóbb árért.
Bélyegdij: Minden beigtatásért külön 30 kr.
„Nyilt-tér"-en megjelenő közlemény öthasábos sora 15 kr.
Név- vagy bérmentetlenül beküldött kéziratok nem vétetnek tekintetbe. — Ugy szintén kéziratok sem adatnak vissza.

AUGUSTUS MÁSODIKÁNAK EMLÉKE.

⊙) Sok dicső emlékezetü időszak, sok nevezetes nap van a magyar történelemben.

Nemcsak a hősiesség nagyszerü nyilatkozatai, nem csupán a leölt ellenség hullái feletti diadal jelzik multunkat.

A honfiui jellem százmegszáz példányképe emelkedik ki a nemzet történetében.

A mivelődés egyes mozzanatai is kiváló emlékjelek gyanánt magasodnak ki a napieseméyek fölött.

A honalapitás, a keresztyénség, a reformatio bevétele, a barbár törökök végkiüzése, — majd a hires szabadságháboruk Bocskay, Bethlen, a Rákóczyak alatt, később a magyar tudományos akadémia megalakitása, legujabban pedig az 1848-iki óriás küzdelmek valóban méltán tevék tisztelttté, naggyá a magyart!

De, fájdalom! számtalan gyász is jelzi nemzeti életünk eseményeit!

Háboruban, mint békében sok szomoru emlék merül fel történelmünkben, melyek mivelődésünk akadályozására erős befolyást gyakorlának.

Csakis a béke malasztja segitheti a nemzeteket odáig, hogy a tudomány, a munka által az anyagi és szellemi jólét birtokába juthassanak.

De nekünk, fájdalom!, a béke is sokszor csak az elpuhulás, az elernyedés eszközlője volt.

Minek főoka részint a belviszályokban, részint a kellőleg soha meg nem tömörödhetett nemzeti függetlenség állapotában keresendő.

Gyakran, igen gyakran idegen érdekek uszályhordozójává alacsonyittatott a nemzet, mely természettől nyert adományainál fogva oly nagyra vala hivatva!

Mig más nemzetek a béke áldásai beolvása alatt belterjes növekedésnek örvendenek, számunkra a nyugalom a nemzeti öntudat megsemmisitésére szolgált, mesterséges eszközök behatása alatt!

Csak a Mária Terézia alatti korszakra s azt követő eseményekre kell visszagondolnunk: feltünik előttünk az ellmállási korszak iszonyu képe, mely feledteté a nemzeti sajátságokat, a nemzeti büszkeséget, s az ellágyulás dermedt állapotát idézte elő! —

Egész nemzedékek nem valának képesek átismerni a betegséget, mely lassu méregként emészté a nemzetet, képtelenné téve arra, hogy öntudatra ébredjen!

A nemzeti sajátságok megőrzése, a nemzet öröm- és gyásznapjainak emlékezete mindenesetre villanyozó hatással bir a nemzet életére, s megóv bennünket a végelsatnyulástól.

De nem elég, hogy csupán világfájdalmak nyilatkozataiban jelentkezzék az emlékezet.

Tanulságot kell meritni a szomoru emlékekből is, mint a méh a mérges virágból is tiszta mézet tud szivni magába!

Amellett, munka, kitartás, örökös küzdelem az erkölcsi jóért, a nemzeti jólétért: ezek azon kellékek melyeknek az emlékezet kisérőinek kell lenni!

Kisebbszerü események is mutatják sokszor valamely korszak sajátságait.

Gyakran csekély értéküeknek látszó tünemények nagy események irányzóivá, forrásaivá változnak.

Igy az 1849-ik évi augustus 2-án Debreczenben vivott csata is elhatározó befolyást gyakorlott az önvédelmi harcz kimenetelére

Ha Debreczen alatt győz a nemzeti hadsereg: temetővé válandott a Hortobágy és a Tisza melléke az ellenséges seregekre nézve, s az ellenség sirhalmai felett a szabadság zászlója lobogandott vala magasra.

Nagyon megérdemli tehát enap, hogy róla megemlékezzünk.

Nemcsupán Debreczen népének gyászát viseli e nap; a nemzeti lét öntudata követeli, hogy az egész ország tekintsen arra vissza emlékezetével.

A hősiesség mellett ott van e napra irva a szerencsétlenség is, mely balul fordult az egész ország ügyére!

Ott lebegett e vésznap felett az ország ellen összeesküdött undok árulás rosz szelleme, mely utálattal tölté el az egész nemzetet.

A hazáért dicsőn elvérzetteknek legyen üdv és magasztalás.

Áldott legyen emlékezetök.

De legyen átok az árulás rut bünétől megvesztegetett lelkekre; s tanuljuk ismerni, felfogni és méltányolni a közügyekben elvérzettek nagyszerü erényeit; mig másfelől utáljuk meg az önérdek, a bünös hiuság ármánykodásait!

A sirhalmok felett a dicső vértanuk lelke lebeg; s ott van másfelől felirva az örök kárhozat az árulók fejére!

A hősies halál bizonyára követőkre talál mindig, ha a haza érdeke, java fegyverre szólitja az ujabb nemzedéket.

S az árulás ördöge bizonyosan halálra hurczoltatik, mig utósó fajtája is kiveszend.

Ha ily következményei lesznek a gyásznap emlékezetének:

Ugy nem hiába onta vért annyi hü kebel a honért!

Ugy a véráztatta mezőkön az eltiport szabadság fája még felvirulaud, hogy a nemzeti nagyság és dicsőség gyümölcsét megteremhesse.

Ugy a nemzeti kitartás végczélra viend, mely nem egyéb, mint a tökéletesedésre vezető utakon folytonos előhaladás a jobblét felé!

Ha a barbár világhóditók térdre omolhattak zsarnok elődeik sirjánál, hogy azok tettei által ihletet nyerjenek:

Nem kelle-e, nem következik-e, hogy a szabadság bajnokai szentlelket vegyenek a vértanuk dicső példáiból?! . . .

Emlékezzünk meg tehát a vésznapokra is!

Nemzeti nagyságunk szunnyadoz azok gyászleplei alatt!!

— **A „Pesti Napló"** irja: „Az uj városi főispánok első sorozata közzététetett, s az kétségkivül általánosan megnyugvással fog fogadtatni. A kinevezettek egytől egyig azon körből vannak véve, melynek dolgaival ezentul tüzetesen fognak foglalkozni, többet közülök arról ismerünk, hogy az adminisztratióban kitünőleg jártas, s a kinevezésekből átalában azt látjuk, hogy a kormánynak e téren a jogos helyi érdekeket tapintatosan sikerült megegyeztetni az általános állami érdekekkel. — Kiváncsiak vagyunk a kinevezések ujabb sorozatára."

Nem oszthatjuk tisztelt laptársunk nézetét a városi főispánok kinevezését illetőleg, legalább Debreczen és Nagyváradra nézve nem, mert Patay Andrásról még legjobb akarója sem mondhatja el, hogy azon körből lett volna véve, melynek dolgaival ezentul tüzetesen fog foglalkozni. Reánézve Debreczen és Nagyvárad közügyei terra incognita, s félő, hogy a kormány akkor látja be tévedését, mit ez elhirtelenkedett kinevezéssel elkövetett, a midőn már késő lesz.

— **A pénzügyminiszterium** a budai „L. Corr." értesülése szerint már a napokban teljeszen elkészite az 1872-ki államköltségvetést. A pénzügyminiszterium szorosan megbirálta a költségvetést és az egyes miniszteriumokkal folytatott értekezés után még egyes tételek törlését is eszközölte.

— **Az igazságügyminiszterium** köréből a „Bihar" a következő hirt hallotta. Az igazságügyminiszterium kebelében készen van a törvényjavaslat — a kir. tábla feloszlatásáról, s mihelyt az országgyülés összejön, azonnal előterjesztetik. A kir. táblák egyik székhelyéül Nagyvárad város volna kijelölve. Hát Debreczen nem mozog?

— **A szerb congressus** 42 szóval 20 ellenében elhatározta, hogy a patriarcha-választáshoz hozzá fog. E határozat azért is figyelmet érdemel, mert az Miletics pártjának bukását jelenti. Mileticsék ugyanis a leghevesebben ellenezték a patriarcha-választást, de leszavaztattak, s most Subotits mérsékeltebb befolyása kerekedett fölül.

— **Az osztrák kiegyezési tárgyalások.** Dr. Rieger gr. Clam-Martinitz Henrik s dr. Prazak megérkeztek Bécsbe. Ezzel a cseh kiegyezési tárgyalások megindittatnak.

— **Az uj magyar kölcsön** iránt a szerződés jul. 29-én este aláiratott, természetesen a törvényhozás jogainak fentartásával. A kölcsön mint már irtuk, 200 millió tallér vagyis 30 millió ezüst frtot tesz. A consortium, mely a kölcsönt elvállalta, áll a magyar földhiteltársaság, a franco-magyar, a franco-osztrák bankból, a Mendelsohn ház, a „berliner Handelsgesellschaft, az F. Martin Magnus, Rob. Warschauer, a Gbr. Schickler házakból. A szerződés feltételei, a kibocsátandó árfolyam s az aláirási feltételek még egyelőre titokban tartatnak, de a kibocsátási árfolyam, mint halljuk oly kedvező az államra nézve (ha nem is épen oly magas, mint előleges hirek jelenték), mint eddigelé egy állami kölcsönnél sem. A szerződés értelmében a kormány a kibocsátási nyereségben is részesül.

Külföld.

= **Francziaország.** Mind a végrehajtó hatalom, mind a törvényhozás az elnapoláshoz folyamodtak, mint legujabb eszközhöz, hogy a pillanatnyi zavaroktól meneküljenek. A nemzetgyülés 48 órára elnapolta ülését; a végelhatározás a minisztерválságban elnapoltatott, s a versaillesi haditörvényszékek érdemleges tárgyalásai is elnapoltatnak. A conservativ lapok igen elégedetlenek azzal, hogy Favre nem tudja magát elhatározni, menjen-e, maradjon-e, s a Journal des Debats bosszusággal kiált fel: „Pedig a külügyi hivatal ajtaja is olyan ajtó, mint bármely más, azt is vagy nyitva, vagy bezárva tartják. Több oldalról jelentik, hogy Thiers, azon esetre, ha Favret nem lehet megtartani, maga akarja át venni a külügyek vezetését, mely esetben a hivatal tulajdonképeni vezetése Goulard államtitkárra menne át. A fennebbiek mellett még más elnapolások is történtek, igy elnapoltatott azon javaslat, hogy a végrehajtó hatalom két érve Thiersre ruháztassék, aztán Wolowszky azon javaslata, hogy a nemzetgyülés ismét Párisban székeljen.

Egy jól értesült diplomata értesitése után a Gaulois közli, hogy a párisi gróf e napokban a bourbonház fejétől egy egészen Chambord gróf által irott levelet kapott. E levél igen fontos okmány, nevezetesen a Chambordban irott utólsó nyilatkozat az. A párisi gróf e levél vétele után tüstént válaszolt Chambord grófnak, hogy ő tökéletesen aláveti magát a királyi intentióknak.

Az orleansi herczegek folytonosan utban vannak, s e tekintetben a vörös herczegre emlékeztetnek, kinek nevét a lapokban mindig a megérkezettek és elutazottak között olvastuk.

Ha a „Verité" tudásitása igaz, akkor Grammont herczeg jelenleg Párisban van, s igy most már a rombadőlt nagyság vezérférfiai körül csak Olliwier hiányzik. Lehet, hogy Talhouët marquis, a háboru eseményei megvizsgálására kiküldött bizottság elnöke, legközelebb felszólitja, jelenjen meg ezen bizottság előtt, s vallomásával szolgáltasson még több anyagot a honvédelmi kormány vádlására és gyanusitására.

= Párisból jul. 27-iki kelettel irják: „A legfőbb törvényszék Devienne urat ugyanazon törvényszék elnökét, az ellene meginditott fegyelmi perben felmentette. Az itélet főbb pontjai a következők: „Megfontolva azt, hogy a császári család iratai harmadik füzetében kiadott tudósitások nem indokolják az abból vont következtetéseket, megfontolva főleg azt, hogy az iromanyok két elseje, mely csupán a jelen esetre vonatkozik, nem Devienne urtól származik, és semmi nem foglaltatik azokban, hogy alkudozásban lett volna azon levelek irójával, az azon levelekben bizgatott apasági ügyben, sőt ellenkezőleg, a Devienne ur által közlött felvilágositásokból, s az önként felmutatott okmányokból kitünik, hogy soha ilynemü alkudozásokban részt nem vett, sőt 1864-ben a legmagasabb állásu házaspár komoly viszálkodása folytán a megsértett nő bizalma által felhivatott a közvetitésre; megfontolva azt, hogy a birónak a békitési szerepet a code civil 281. 282. §§-ai parancsolják, s megfontolva azt, hogy a békitési szerepből kifolyólag találkozott Devienne a kérdéses levelek irójával, egy lakásától nem messze levő semleges helyen, s nem pedig mint állitva volt, látogatást tett annak lakásán, s ezen lépés a reábizott küldetésnek következménye, s szükségképi feltétele volt, s hogy Devienne urnak, közvetitése erkölcsi sulya s a megsértett feleség nemes érzelmeire hivatkozás által sikerült a család békéjét helyreállitani, s a sajnálatossá válandott feltünést elkerülni: igy tehát nem hogy a biró méltóságáról megnem feledkezett, hanem igen is tiszteletreméltó cselekedetet hajtott végre: kijelenti a legfelsőbb törvényszék, hogy Devienne az ellen semmiféle fegyelmi vizsgálat nem indithatò, s ezen itélet nyilvánosságra hozandó.

Azon kihallgatás alkalmával, melyet a hadi események megvizsgálására kiküldött bizottság Clement Duvernoisval tartott, csakugyan kitünt, hogy az orosz czár a sedani napok után lépéseket tett Francziaország integritásának lehető fentartására. Duvernois ugyanis egy sürgönyt mutatott be, mely Párisba 1870. szept. 3-án érkezett, melyben a czár, egyetértve a porosz királylyal, ajánlkozott a békét a két hadviselő fél között helyreállitani, ha Francziaország beleegyezését adja a határok jelentéktelen ratificatiójához. A császárné a neki másnap bemutatott levélre egész 12-kéig nem felelt, s e napon irt az orosz czárnak, s figyelmeztette ajánlatára, s kérte hogy ezentulra is tartsa fen azon barátságot és részvétet, melyet a megbukott dynastia iránt mutatott. A bizottság előtt ez iratok nagy feltünést okoztak.

Ugy hirlik, semmi alapja nincs annak, hogy Bazaine nem fogna megjelenni a haditörvényszék előtt. Most Aixban van, s ott várja a felhivást a Versaillesban megjelenésre.

= A hivatalos Moniteurben a következő közleményt olvassuk: „Katonai körökben az a hir forog, hogy aug. hó közepére a párisi rend- és csendőrség szervezése be lesz végezve. A Berlin és Versailles között történt tárgyalások következtében, e szervezésnek befejezése s az ostromállapot megszüntetése a fővárosban, az erődök kiüritésére vezető alkudozások kiindulási pontjául fognak vétetni, feltéve, ha a második félmilliárd adósság is le lesz fizetve.

Bourgesi hirek szerint azon vizsgálat, melynek czélja az érseki palotát elhamvasztott tüzvész okai felderitése, folyik. Azt hiszik, hogy gyujtogatás forog fen. Ezt abból következtetik, hogy a székesegyház kulcsai ellopattak, ugy hogy a zárakat átkellett változtatni. A székesegyház most a közönség elől el van zárva. A tüz még jul. 26-án nem volt egészen eloltva.

A párisi civiltribunal egy egyént, ki egy másikat magánboszuból, mint a commune egyik tagját jelentette be ártatlanul, 500 frank birságra itélt.

Touloni hirek szerint ott a matrózok és nép közt nagy harcz fejlődött ki, mely alkalommal a matrózok revolvereiket is használták. A sebesültek száma nem tudatik.

= **Észak-Amerika.** A newyorki zavarokról volt már emlités téve lapunkban, most e sajnos eseményről egy eredeti newyorki levél után bővebben irhatunk. Az aughrimi győző III-ik Vilmos tisztelői, kik számos társulatot képeznek, ama győzelem emlékére minden évben rendeznek jul. 12-én ünnepélyeket. Ezek orangeistáknak nevezik magukat, katholicus ellenfeleik pedig hyberniaiaknak. Ez évben a hyberniaiak erősen készültek a orangeisták ünnepélyes körmenete megzavarására, bár a catholicus lelkészek a szószékekből intették őket a nyugodt magaviseletre. A orangeisták elkeseredése tetőpontra hágott, a mint a polgármester az ünnepélyes körmenetet betiltotta, s azzal indokolta a betiltatást, hogy az ily körmenetek eltürethetnek ugyan, de semmi jogosultsággal nem birnak. Ez által a hatóság mintegy felhatalmazta a catholicusokat a csendzavarásra.

Később, mert a polgárok aggodalma nyilt fenyegetőzésekben tört ki, a rendőrség visszavonta ez ostoba nyilatkozatát, kijelentvén, hogy a körmenet a törvény védelme alatt áll s katonaság fog állani a rendetlenség megakadályozására az egész város határán. Ugy is lőn. — Jul. 13-kán nemcsak a két ellenpárt volt talpon, hanem az uj-yorki rendőrség s a város területén levő összes haderő, valamint a kikötőben horgonyozó hadihajók, ugy a környéken levő szövetségi ezredek is.

A körmenetet, mint annak idején irtuk, az oraniaiak főtanyáján a 8-dik avenue sarkán érte a legnagyobb támadás, melyben a házakból, fedelekről, ablakokból záporként omlottak rá a golyók. — A kiséretül volt öt ezredből, kettő viszonozta a tüzet és a katasztróphát meggátolni már nem lehetett. Ötvenegy emberélet esett annak áldozatul és százötvenen sebesültek meg, fájdalom, nagyon sokan olyanok, kiknek az egészhez semmi közük nem volt. A rendet, a város tekintélyét helyreállitották, de most mindenki belátja, hogy ily réres jelenetek ismétlésének megakadályozására semmi áldozattól sem kell visszarettenni. A feniek uralmának is csak ily módon lehet véget vetni.

= **Németország.** Vilmos császárnak Gasteinba utazása felől a porosz lapokban igen lakonikus adatokat találunk. Többi közt határozottan állitják, hogy azon hir, mely szerint Bismarck kiséré a császárt, s hogy a hannoveri udvart az osztrák földön a berlini udvarral kibékiteni akarnák, merő koholmány. Hirlik, hogy Vilmos már jövő szeredán érkeznék Gasteinbe, s hogy e találkozás csakugyan nem Salzburgban, hanem ott lenne.

Elzászban a választások jul. 20-án történtek. Az eredményről még nincs biztos tudomásunk; a német kormány mindent elkövetett, hogy e községi választások a politica terére át ne vitessenek. Ennél fogva a kormány minden befolyásolástól szigoruan tartózkodott. „A kormány" mint a Strasburger Zeitung irja, s ez alkalommal nem a rokonszenv, vagy a német franczi érzelmek nyilvánulását, hanem a helyzet helyes megértését várja.

UJDONSAGOK.

* **A mai városi közgyülésen**, mely a mostani mezei munkával elfoglaltság miatt nagyon nehezen gyült meg határozatképessé, — igensok nevezetes tárgy intéztetett el. Többi közt Bittó igazságügyminiszter beköszöntő körlevelére üdvözlő fölterjesztés rendeltetett. Patay Andrásnak főispánná kineveztetése egyhangulag tudomásul vétetett. — Az igazságügyminiszteriumnak a biróságok részére szükségelt helyiségek tárgyábani leiratára adandó véleményezés végett, Szabó Bálint főbiró elnöklete alatt, valamint a községek beosztására vonatkozó véleményadásra is Kovács Lajos polgármester elnöklete alatt — küldöttségek neveztettek ki. A levéltári érdekes okmányoknak a tudóstársasággal leendő közlése iránti miniszteri rendelet a levéltárrendezésre felügyelő bizottmánynak adatott ki. — A Mátyás király szobrára gyült összeg 1000. ftra kipótoltatni rendeltetett. Igmándy József telekkönyvi előadónak kitüntetésül 100 ft jutalom rendeltetett. Stáhl Ede kisdedóvó évi fizetése 600 ft. emeltetett. Borsos Ferencz kérvényére, miszerint elhalt neje tetemeit a cath. temetőből a ref. egyház temetőjébe átvitethesse, az országgyüléshez felterjesztés rendel-

---

TÁRCZA.

AZ EMBERVADÁSZ
vagy
A VILÁGTALAN.

— Franczia regény —

irta: **Gonzales Emanuel.**

Folytatás.

Én szinte kiugrottam a padból s kérdőre vontam a dühöngőket, hogy merészelnek itt botrányt okozni és mi jogositá őket arra hogy azon az emberen boszujokat töltsék.

— Ez varázsló, boszorkánymester és jövendőmondó! — kiáltának dühösen a parasztok. —

Az üldözött egész testében remegni kezdett s hideg veriték ütött ki homlokán.

Oldalvást rám tekintett eközben, hogy kifürkészhesse, vajjon odaengedem őt áldozatul, s vajjon van-e hatalmam és akaratom-e őt megmenteni? Majd az önfentartás ösztöne által egészen Ulrika lábához csuszott s uszályát megfogva, csókolgatta azt, épen mint az eb, midőn gazdájának kezét nyalogatja s rettegve, némán várja a perczeket, melyek fölötte határozandók voltak.

Alig vette azonban Konrád észre e mozdulatot, midőn visszatartá őt kardjának tokjával. —

— Vissza te tisztátalan állat! — szólt; — hogy mered te a mi tisztelt urnőnket érinteni! Megérdemlenéd, hogy cselédeink, mint az ebet megkorbácsoljanak.

Láttál-e valaha kigyót édes Ferencz; — mely a füben rejtőzve, sziszegve vonul a gondtalanul haladó vándor után? Láttad-e hogy csóválgatja s emelgeti farkát, miközben mérges nyelvét ellenére öltögeti? Nos az ily kigyó nem rettentőbb, mint a vélt varázsló volt, midőn e gyalázat esett rajta.

Azt hittem bele akar harapni Konrád kardjába, avagy kiragadja azt ennek kezéből.

De csak egy villámlás volt ez, a legyőzhetlen gyülölségnek futólagos visszatükröződése a zöld szemekből, melyek, mint a macskáéi, ragyogtak. De midőn ez ingerültsége eltünt, ujra kinos félelem szállotta meg s esengve emelte hozzám tekintetét:

— Kegyelmet, igazságot, nagyságos uram!

— Mi is mindnyájan igazságot kivánunk, — szólt lovászom, fenyegető tekintetet lövelve a veres hajura.

— Eredj vissza helyedre Konrád, — szóltam szigoru hangon s a parasztokhoz fordulva, kérdém:

— Miféle bünt követett ez az ember el?

— Megmérgezte kutjainkat! — válaszoltak egyszerre többen.

A vádlottnak halvány ajkai erre megvető mosolyra vonultak össze.

A tömegben nagy zugás keletkezett.

— Üssétek agyon a méregkeverőt, üssétek agyon a varázslót! — orditott fel száz torok egyszerre.

A parasztok oly közel nyomultak előre, hozzá, hogy forró leheletüket is érezhette arczán s vörös hajszálai égfelé meredtek.

— Képes vagy-e a vádat megczáfolni? — kérdém a nyomorultat.

— Nemes, tiszteletre méltó lovag! — esengett felém fordulva, — hozasson azonnal valamennyi a vidéken levő kutból vizet, és én esküszöm az élő istenre, hogy én mindenikből örömmel fogok inni, mert majd meghalok már a szomjuság miatt.

A parasztok megütődni látszottak ez ajánlatra.

Én fölhasználtam e meglepetésüket s azonnal parancsoltam Konrádnak, hogy hozzon egy korsó vizet a falu kutjából.

A korsó gyorsan járt kézről-kézre, mintha az arra lett volna szánva, hogy valamely tüzvésznek vétessék eleje s odanyujták a vádlottnak, hogy igyék belőle.

A vélt boszorkánymester egy hajtásra kiürité a korsót, időközben arcza nyugodt, csaknem gunyos kifejezést öltött.

— Hogy hivnak téged, hol van a hazád és miféle állapotu ember vagy? — kérdém.

— Én a fővárosban lakom, nemes báró, — szólt a szorongatott.

Tagfoltozó Jánosnak hinak. Én vagyok a legelső baromorvos. Gyógyitok kar- és lábtöréseket, sántákat épekké, vakokat látókká s a siketeket hallókká teszem és mindezt a püspökök és pápa ő szentségének engedélyével

E kedélyes bemutatásra élnevettem magamat s meggyőződtem e nyomorultnak ártatlansága felől, jobban, mintha arra a főoltár előtt tett volna esküt.

Vétke, mint azt később megtudtam, az volt, hogy egy beteg tehenet gyógyitva, az életnek nem volt képes többé visszaadni. A nép feldühösödött rá, és ő mint ismeretlen nem tudta magát igazolni.

Az én kedves Ulrikám e különös eset által rendkivül megvolt hatva. Én eltaláltam gondolatait s a főoltár felé fordulva, szigoru hangon igy szóllottam:

— Senki ne merészelje bántani ezt az embert, — s hozzá fordulva folytatám:

— Te most minden félelem nélkül mehetsz tovább, azonban eredj először váramba, hol kenyérrel és sóval látnak el.

De a szegény ördög nem mozdult helyéből, aggályos tekintetet vetett mindenfelé. Nehány paraszt már akkor eltünt az egyházból, ahonnan lehető volt, hogyha látkörünkből őket elveszitjük mégegyszer megrohanják a szerencsétlent.

Konrád megvető mosollyal tekinte rá, ugylátszott, mintha megszánta volna őt poltronságáért.

— Eredj, vezesd el a tagfoltozót, — szóltam Magdolna fiának.

Az inas megrázkódott.

— Urnőmet hagyjam én el, hogy ezt a csavargót őrizzem? mormogott fogai között.

— Uram! ön erre a ficzkóra biz engem, ki ugy látszik a miatt bosszankodik. Tud-e vagy akar-e ő engem megvédeni? Egyetlen kaszacsapás vagy kővel főbeütés elegendő a halálra! Gondolja meg ezt uram.

— Konrád valóban képtelen arra, hogy téged megoltalmazzon, — válaszoltam, — de egy gyermek, az én gyermekem jobb védelmeződ lesz.

E szavakra átvettem kis leányomat a dajkától s a tagfoltozónak karjai közé adtam, ki az üdvnek e drága zálogát örömrivalgással fogadta. —

Ulrika borzadva kiáltott fel, midőn látta, hogy a kis leányka, sirva és ijjedten igyekezett magát a vöröshajunak kezéből kiszabaditani. Szemrehányó hangon kérdezte nőm:

— Megtébolyodtál Tristan, hogy gyermekünket ennek az embernek átadod s életét teszed koczkára, hogy ezt a nyomorultat megmenthessed?

— Ez a nyomorult, mostantól kezdve vendégem és pártfogoltam, — válaszolék, s a vörös haju Jánoshoz fordulva folytatám:

— Gondod legyen e gyermekre, biztosabb védpaizsod lesz az, mint az oltár keresztje, mely előtt most állasz.

(Folytatása következik.)

tetett az 1868-ik évi XLII-ik t. cz. 22 §-nak megmagyarázása iránt, mely a vegyes temetkezést megengedi, de eltemetett hamvak áthelyezéséről nem szól.

* **Meghivás hangversenyre.** A debr. dal- és zeneegylet, aug. hó 6-kán, a népkertben, Ridley Kohne egyleti karnagy ur vezetése alatt, ugynevezett házi, vagyis sétahangversenyt tartand, melyre a nagyérd. közönség tisztelettel meghivatik.

Belépti jegyek személyenként 50 krjával előre is válthatók Kubinyi Kálmán, Antalffy Lajos, Svoboda József urak kereskedésében és a gőzmalom czeglédutczai raktárában Kóbor Boldizsár urnál, — a hangverseny napján pedig délután 6 órától kezdve a népkert bejáratánál.

Az egylet alapitó, pártoló és működő tagjai szabad belépti jegyeiket ez alkalommal is használhatják, s azokat a pénztárnál előmutatni tartoznak, mivel ellenesetben, a meghatározott belépti dijat megfizetni kötelesek.

Kelt a debreczeni dal- és zeneegylet választmányának 1871. julius hó 30-kán tartott üléséből.

Gyügyey József, jegyző. Komlóssy Imre, elnök.
Herczeg János, rendező.

A müsorozat a hangverseny napján a pénztárnál fog kiosztatni.

* **Mayer Antal** az ideiglenes posta főnök városunkban, szakavatottságának, ernyedhetetlen buzgalmának, a közönség méltányos igényei kielégitésére irányzott törekvésének, napról napra többtöbb bizonyitványát adja. Ezuttal nem mulaszthatjuk el, hogy teljes elismerésünket, de nemcsak a magunkét, hanem az egész város közönségeét ne nyilvánitsuk azon intézkedéseért, melynek folytán most a délben megérkező postával jött levelek és küldemények nem tartatnak vissza, mint ennekelőtte, a délutáni posta megérkeztéig, hanem akkorára már többnyire kézbesittetnek is, a mi által — miután sokan csak késő este, vagy más nap reggel kaphaták meg ezelőtt a déli postával érkezett leveleket, igen nagy szolgálat van téve a közönségnek. A t. postaigazgatóság figyelmét ezennel felhivjuk az ily derék, buzgó, tapintatos hivatalnokra, s azon óhajunkat fejezzük ki, bár minél tovább működhetnék ő jelen minőségében ugy a kincstár javára, mint a nagy közönség teljes megelégedésére.

* **A katonaság békeidejéni létszáma** városunkra nézve a honvédelmi miniszterium által következőleg állapittatott meg: egy dandárparancsnokság, egy zászlóaljparancsnokság, egy zászlóalj, egy tartalékparancsnokság, a 4-ik és 5-ik zászlóaljjal, és egy kiegészitési zászlóaljkerettel. — egy lovasezred törzse 3. századdal; egy dandárbiroság fogházzal, egy lovasdandárbeli és a gyalogtisztek számára is egy lovagló-iskola, egy élelmezési raktár, egy kórház, és esetleg egy tartalékdandár-parancsnokság.

* **Heckenast Gusztávnál** Pesten megjelentek, szerkesztőségünkhöz beküldettek, s minden könyvárusnál kaphatók: Józsika Miklós regénye „A zöld vadász III kötetben, ára a második kiadásnak frt 1.50; Győrffy Iván 50 magyar népdala és dallama. Szini Károly gyüjteménye után, ára 40 kr.; Magyar nyelvtan, könnyümodorban, iskolai használatra és magántanulásra irta Kalocsa Róza, a pesti ref. felső leányiskola igazgatója, ára 80 kr.; Reformeszmék, közérdekü tarlózatok, a kath. autonómia, az egyházi reform sat. köréből, a szabadság és felvilágosodás hivei számára; irta Bezerédy Sándor r. kath. pap, ára 80 kr.; Vezérkönyv a testgyakorlás tanitásában, tanitók számára, irta Markó Lajos ára 60 kr. E müvek ugy beltartalmukat, mint külkiállitásokat illetőleg méltán sorakoznak Heckenast Gusztáv országszerte ismert és méltánylott nagybecsü, s nagyszámu kiadásai mellé.

* **A kaszárnyák** épitése tárgyában leérkezett miniszteri rendeletre adandó véleményezéssel a főkapitány elnöklete alatti küldöttség, bizatott meg, mely hasonló tárgyban már régebben kineveztetett.

* **Adó** összesen 27,079 frt 92 kr fizetett be julius hóban a városi adópénztárba, mely a kiadópénztárba átszállittatott.

* **Benedek Aladár** „Hulló levelek“ czimü költeményfüzete gyönyörü kiállitásban megjelent Aigner Lajosnál, s kapható 1 frtért. A fővárosi sajtó Benedek ezen legujabb müvét éles bonczkés alá vette, s többnyire mindenki elitéli. Mi sem mondhatunk egyebet e müről, mint azt, hogy az egy, az élet, s főleg a szerelmi kéjelgés örömeivel eltelt, sokat, nagyon sokat élt, s ennél fogva magasztosabb szerelmi érzelmekre már fogékonytalan kebellel biró ifju lázas emlékeinek, tévesztett irányt vett káros kifolyása. Vakmerő kezekkel lebbenti ez föl a fátyolt a szerelmi mámorban töltött boldog emlékü éjek kimeritő örömeiről, s egy oly érzelemvilágot tár föl, melybe belépve, letörlődik a költészetről a magasztosság himpora, s az anyagiság, teljes meztelenségében, csábitó szinekkel fölékesitve igyekszik a kéjes bünnek követőket szerezni. „Az ő bünei megbocsáttattak neki, mert nagyon szeretett,“ a biblia e mondatát veszi mottoul Benedek, azonban neki, ha még oly nagyon szeretett is, soha nem lehet megbocsátani azt, hogy szép tehetségét ily kárhozatos irányban használta föl. A szerelem csupán bizonyos — az eszményi határig bir jogosultsággal arra, hogy megénekeltessék, mihelyt az testet, anyagot nyer, s át lápte az eszményiség határát, megszünt tárgya lenni a költészetnek, mely a magasztosért, a szépért, a dicsőért lelkesülhet, de az érzékiért soha. Benedek Aladár a „Hulló levelek“-ben az érzékek kéjes emlékei által lelkesitve pengeti kárhozatos ügyességgel lantját s beismeri, hogy kimerült, hogy már csupán képzelegni tud, s lantjáról nem a megbánás szivhez szóló hangjai kelnek, hanem daczosan fölemelt fővel harsogja az emberiség fülébe azt, hogy „élvezzetek, élvezzetek!“ s megfejteni igyekszik azt, a mi megfejthetetlen, a „karöltve fenkölt kéjes érzelmet,“ ez tápja mi üditi, élteti. Benedekben igen szép tehetség rejlik, mit már nem egyszer tettleg is bebizonyitott, s mi, mint őszinte jóbarátai igen sajnálnók, ha benne irodalmunkban a bukott angyalok lantosát látnánk támadni. Hagyjon fel ez iránnyal, térjen vissza inkább világfájdalmához, énekelje meg a nyomort, a szenvedést, hiszen annyi tárgy van, miket ihletett hangon megdanolhat, ne bocsátkozzék a testiség, az érzékiség posványába, honnan ha bár mily szeraphhangokon szól is az emberekhez, a legtöbb sajnálkozással s undorral zárja be azok előtt füleit.

Fővárosi értesitő.

** Az elfogott munkások ügyében bármily dérrel-durral is mondták a város atyái, hogy rendén van minden, jól el vannak rendezve és jó ételeket kapnak, mégis szükségesnek tartották jobban elhelyezni őket s az ételt egy közel levő vendéglőből kapják. A „M. U.“ meg ugy hallja hogy a vizsgálat már nem sokára be lesz fejezve.

** A honvágy erőt vett azon fiatal, igen képzett elméjü tatáron, kit Vámbéri hosszu utazásából magával hozott Pestre, s ki az akademia könyvtáránál volt alkalmazva. visszaindul hazájába Kungrádiba. A fiatal ember már egészen megmagyarosodott, nyelvben és ruhában, sőt meg is nősült, s két gyermeke is van. De most annyira erőt vett rajta a honvágy, hogy végkép elhatározta, miszerint haza fog utazni a legrövidebb idő alatt.

Belföldi hirek.

*** Nemzeti nyomdát állitanak, mint az „Agr. Ztg.“ irja, Ujvidéken. Az alapitó bizottság elnöke Miletics s a részvényesek 300-an vannak már eddig is. — A „Zastava“ szerb-horváth nemzeti közlönynek fog kihirdettetni s a társulat költségén állittatván ki, bámulatos olcsó áron fogják terjeszteni a világ mind a négy tája felé.

*** Kolozsvártt a nagy uszodában egy kereskedősegéd, ki — mint mondják — uszni is tudott, belefult a vizbe; hihetőleg görcs fogta el tagjait.

*** A nagyvárad-kolozsvári vasuton a közlekedés egy időre megakadt, de a napokban már ismét helyreállittatott.

Délutáni posta.

— Páris, aug. 1. A legitimisták két ágát Dupanloup orleansi püspök készül egyesiteni. S hallomás szerint a párisi gróf levelet is intézett már Chambord grófhoz, melyben őt Francziaország jövendő királyának tekinti s a család fejeként üdvözli.

— Berlin, aug. 1. A kőmivesek munkaszünetelést tartanak s bizottságuknak elnökét a kormány elfogatta, mivel ez azon nyilvános felhivást intézte a munkásokhoz, hogy a nem strikeolók szerszámait szedjék el.

— Páris, aug. 1. A mérsékelt balpárti képviselők értekezletén elvettetett az ezen és a szélsőbal párt között Gambetta kezdeményezésére eszközlésbe venni szándékolt fusió terve.

A „Debreczen“ eredeti

MAGÁNTÁVIRATAI.

= **Bécs, aug. 2. Frankfurtból érkezett jelentés szerint, az osztrák császár a német császárral porosz földön fog találkozni. —**

= **Róma, aug. 2. Ricasoli báró a Vaticanban látogatást tett, azt hiszik, hogy a békéltetési küldetéssel van megbizva.**

= **Brüssel, aug. 2. Az Independence jelenti, hogy a cholera Lyonban kitört.**

= **Versailles, aug. 2. A meghatalmazás meghosszabbitásának kérdése erős ellenzésre talál. E kérdés eldöntése a nemzetgyülés szünideje utánra elhalasztatott.**

= **Belgrád, aug. 2. A fejedelem a kormányzóság kiséretében fördő használatára Kiselavodába utazott, s a nép által lelkesedéssel fogadtatott.**

= **Pest, aug. 2. A szállitás hiánya miatt a buza 5—10 krral drágábban fizettetik. Más egyébben semmi forgalom.**

KÖZGAZDÁSZAT.

e) Debreczen, aug. 2. A tegnapi heti vásár alkalmávali piaczi árak hivatalos kimutatás szerint kicsinyben a következők voltak. 1 mérő buza 4 ft. 40 kr. 4.60. 1 m. kétszeres 3 ft. 10 kr. 3.40. 1. m. rozs 2 ft. 55 kr. 2.70. 1. m. árpa 1 ft. 60 kr. 1.80. 1. m. zab 1, ft. 60 kr., 1.80. 1. m. tengeri 3 ft. 20 kr. 3.50. 1 mérő köles 1 frt. 90 kr., 2. frt 10 kr., 1 mérő köleskása 4 forint 80 krajczár. 1 zsák burgonya 1 frt 60 kr., 1 mázsa szalonna 31—32, ritkább esetben 33 frt, háj szinte 31—32—33 frt. Mai nap ugy szólván semmiféle életnemü sem hozatott, a tengeri keresett, ára ismét emelkedik 30—40 krral.

Nyilt tér.*)

Válasz Stegmüller Sándor urnak

a „Debreczen“ czimü lap 150 ik számában tegnap közzétett hozzám intézett felszólitására.

Stegmüller Sándor urnak helyben.

Ön engemet minden legkisebb felszólitás nélkül e lapok tegnapi számában a nyilvánosság előtt azzal vádolt, hogy én önnek Sz. L.... nál Vajda-Hunyadon levő 20 frt követelését, mely önnek állitása szerint a Stegmüller és Klekner czégnek lett volna czimezve, jogtalanul magamnál visszatartottam, és ön engem mint pénzét jogtalanul letartóztatót állit a nyilvánosság itélete elé, félretéve minden közelebbi rokoni tiszteletet és szeretetet, és az érettkoru higgadt gondolkodással összekötött loyalitást.

Hogy a nagy közönség, mely e tisztelt lapok sorait olvassa, ugy reám mint önre nézve illetékes itéletet hozhasson, tartva azon latin közmondásnak horderejét: „Inaudita nemo condemnetur“ (kihallgatás nélkül senki nem itélhető el), polgári becsületem megvédése tekintetéből kötelességemnek tartom a tényálladékot mint döntő argumentumot mindenek előtt előadni.

A tényálladék ez:

Mint ön előtt is nagyon ismeretes dolog, hogy én Sz. L. kisasszony okleveles tanitónőt mint 1869. év végén alkalmazásban nem levőt házamhoz befogadtam, s ő nálam mind az ideig tartózkodott, mig V.-Hunyadon állomást nem kapott; a nálam töltött idő alatt nőm több rendbeli munkával bizta meg, melyeket be nem végezvén, magával el is vitt, de sőt nőmnek irányában készpénzbeli követelései is fenmaradtak. — Sz. L. k. a. nőmnek ezen követeléseire több izben részletfizetéseket eszközölt és egyik levelében sem emlité, melyek tisztán reám Klekner Manóra és illetőleg nőmre Klekner Constanc-ra czimeztettek, és igy általam jogosan felbontattak, hogy a küldött összeg a Stegmüller és Klekner czégnél fenálló tartozásának törlesztésére küldte volna be, mit Sz. L. k. a. kezeimben levő levelei világosan igazolnak.

Igy állott a körülmény, midőn ön tegnap a piaczon nyilvános társaságban már ingerülten nyilatkozott felőlem, s többek előtt bosszuvágyal eltelten nyilvánitá, hogy engem a közvélemény itélete alá helyez. — Ezen talyigáscsis módjára tett nyilatkozatából kifolyólag gondolván, hogy hiszen Sz. L. kisasszonytól pénzemet később is megkaphatom, tegnap reggel testvér öcsém Klekner Rezső ügyvéd által[illegible] üzlethelyiségemben meglátogatván, felkértem őt, lenne szives a kérdéses 20 frtot önnek általadni, hogy igy inkább önnek Sz. L.-nél levő követelése legyen először fedezve.

Igy gondolkodtam én mint olyan, ki ön irányában a sógori jóindulatot eddigelé tiszteletben tartottam, ön azonban a tapasztalási igazán eljárás által igen nyiltan megmutatta azt, mennyire vágynék engem a közvélemény sujtó itéletének kitenni; mert midőn testvérem a levél megbizás után nyomban önhöz ment, ön elébe habozott, mig végre kimondá, hogy a pénzt csak azért sem fogadja el, mert szándéka van engem nyilvános téren compromittálni, és hogy már ezt foganatba is vette, beküldvén a t. szerkesztőséghez a közlött czikket.

Testvérem figyelmeztété önt hiven előadván a fentebbi körülményeket, melyeknek igaz voltát annak idejében illetékes helyen be is bizonyitandom, hogy elég ideje van még visszavonni a t. szerkesztőséghez benyujtott czikket (ha csakugyan tette) s figyelmezteté önt, hogy a fenforgó körülmény egyátaljában nem érdemli s nem képezhet okot a hirlapi polemiára; ön azonban megátalkodva s nekem értelmi kárt szándékosan szerezni akarva, nem csak hogy egyenliteni igyekezett volna az ön felfogása szerint minden tévedhetés nélküli dolgot, de irányomban elválásunk óta, midőn czégtulajdonostársak megszüntünk lenni, táplált indokolatlan gyülöletét és rosz akaratát testvéremre is átvitte, a mennyiben őt is nevelt[illegible] berhez nem illő módon megtámadta, azon[illegible] ból, mintha ön üzleti elválásunk alkalmával rövidebbek huzta volna.

Belévén mutatva, miszerint én egyáltalában nem tettem és nem is kivántam eltenni ön 20 fiját, ön nekem mégis roszakaratulag csak ártani akar, mely rágalom alól engem igazgodt és tiszta lelkiismeretem felment, [illegible] önt tehát a közvélemény, mint olyat, ki egyedül bosszuvágyainak kielégitését abban kereste, hogy rágalmazásával igénybe merészelte venni a közönség és a papir türelmességét.

Egyébiránt fentartom a jogot, közleményben tartalmazott becsületsértést a törvény engedte módon és eszközök által orvosolni.

Debreczen 1871. augustus 2-ikán.

Klekner Manó.

*) Az e rovat alatt közlöttekért nem vállal felelősséget a Szerkesztőség.

Távirati tudósitás

a bécsi tőzsdéről aug. 2-ról.

Arany . . 5 frt 83 kr. — Ezüst . . 121 frt 15 kr.

Felelős szerk. és kiadótulajdonos: OLÁH KÁROLY.

HIRDETÉSEK.

Tiszavidéki- és arad-temesvári vasut.

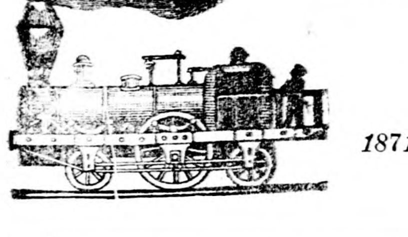

MENETREND

1871. évi junius 15-től kezdve további intézkedésig.

I. Bécsből és Pestről Kassa felé.

	ó.	p.	napszak	ó.	p.	napszak	ó.	p.	napszak
Bécs államv. ind.	8	15		7	45	reggel.			
„ északi v.	8	25	este.	7	55				
Pest	7	30	„	6	5	este.			
Czegléd	10	33	reggel	8	55	„			
Szolnok	11	22	„	9	58	éjjel.			
P.-Ladány	2	1	délután	12	56	„			
Debreczen	3	41	„	2	42	reggel.			
Nyiregyh.	5	11	„	4	32	„			
Tokaj	6	11	„	5	53	„			
Miskolcz	8	17	este.	8	36	délel.	3	15	délut.
Kassa érk.	11	—	„	1	18	délután	5	59	„

IV. Kassáról Pest és Bécs felé.

	ó.	p.	napszak	ó.	p.	napszak	ó.	p.	
Kassa ind.	5	25	regg.	10	49	délel.	4	5	délut.
Miskolcz	8	8	„	3	25	délut.	8	2	este érk.
Tokaj	10	1	„	6	7	este.			
Nyiregyh.	11	4	„	7	47	„			
Debreczen	12	47	délben	10	34	éjjel.			
P.-Ladány	2	25	délut.	12	37	„			
Szolnok	4	46	„	4	44	reggel.			
Czegléd érk.	5	32	este.	5	55	„			
Pest „	8	37	„	8	43	„			
Bécs „	6	9	regg.	6	36	este.			
„ északi v.	6	19	„	6	49	„			

II. Bécsből és Pestről Arad és Temesvár felé.

		ó.	p.	napszak	ó.	p.	napszak
Bécs államv.	indulás	8	15	este.	7	45	regg.
„ északi v	„	8	25		7	55	
Pest	„	7	30	reggel.	6	5	este.
Czegléd	„	10	18	„	9	5	„
Szolnok	„	11	7	délel.	10	37	éjjel
Mező-Tur	„	12	18	„	12	36	„
Csaba	„	2	1	délut.	3	30	regg
Arad	érkezés	3	42	„	6	4	„
„	indulás	4	5	„	6	24	„
Vinga	„	5	40	„	7	37	„
Temesvár	érkezés	7	27	estve	8	59	„

V. Temesvár és Aradról Pest és Bécs felé.

		ó.	p.	napszak	ó.	p.	napszak
Temesvár	indul	8	—	reggel	5	30	délután
Vinga	„	10	18	délelőtt	7	25	este.
Arad	érkezés	11	52	„	8	40	„
	indulás	12	25	délut.	9	4	„
Csaba	„	2	10	„	11	41	éjjel
Mező-Tur	„	3	44	„	2	13	„
Szolnok	„	5	1	„	4	17	regg.
Czegléd	érkezés	5	47	este.	5	36	„
Pest	„	8	37	„	8	43	„
Bécs államv.	„	6	9	reggel.	6	36	esté.
„ északi v.	„	6	19	„	6	49	„

III. Bécsből és Pestről Nagyvárad felé.

	ó.	p.	napszak	ó.	p.	napszak
Bécs államv. indul.	8	15	este.	7	45	regg.
„ északi v. „	8	25	„	7	55	„
Pest „	7	30	regg.	6	5	este.
Czegléd „	10	33	„	8	55	„
P.-Ladány „	2	36	délut.	1	15	éjjel.
B.-Ujfalu „	3	35	„	2	52	regg.
N.-Várad érkez.	4	47	„	4	45	„

VI. Nagyváradról Pest és Bécs felé.

	ó.	p.	napszak	ó.	p.	napszak
N.-Várad indul.	11	22	délel.	8	5	este.
B.-Ujfalu „	12	28	délben	10	3	„
P.-Ladány érkez.	1	23	délut.	11	51	éjjel.
Czegléd „	5	32	„	5	55	regg.
Pest „	8	37	este.	8	43	„
Bécs államv. „	6	9	regg.	6	36	[illegible]
„ északi v. „	6	19	„	6	49	„

A vonatok indulási ideje a közbeeső állomásokról, valamint azok csatlakozása Aradon, Csabán, N.-Váradon, Kassán, Miskolczon és Temesvárott, a pályaudvarokon kifüggesztett menetrendekből tudható meg.

Az igazgatóság.

Árverési hirdetés.

Debreczen város törvényszékének telekkvi osztálya részéről közhirré tététik, miszerint a Hoffman József mint özvegy Svetics Mátyásné engedményese részére, özvegy Csató Józsefné Sós Veronától 862 aft 40 kr. tőke s járnlékai erejéig lefoglalt ingatlansig, mely áll az elep-köselyszegi 166 ik számu telekjegyző könyvbe alperes és gyermekei közös tulajdonoktól felvett, s cserép gyárral, száraz malommal és gazdasági épületekkel felszerelt, s egészben 20,200 afra becsült 21 $^{0}/_{6}$ nyilas tanya földnek telerészéből, folyó évi **september 5-én** szükség esetére **október 5-én** délutáni 3 órakor, a város házánál, a telekhivatalban tartandó birói árverésen elfog adatni. —

Kikiáltási ár a becsérték, 10,100 aft.

Az árverelni kivánók által leteendő bánatpénz 1010 aft.

A vételár 3 részletben a leütéstől 3, 6, és 9 hónap alatt esedékes 6% kamataival lefizetendő, a bánatpénz az utólsó részletbe tudatik.

A többi feltételek alól irt végrehajtónál a telekhivatalban megtekinthetők. —

Egyszersmind azok kik a lefoglalt ingatlanságra tulajdoni vagy más igényt érvényesithetni vélnek, felhivatnak hogy igénykövetelésüket ezen hirdetésnek hirlapi utólsó közzétételétől számitott 15 nap alatt fent irt telekkönyvi hatósághoz nyujtsák be. —

Kelt. Debreczenben a városi törvényszék telekkönyvi osztályának 1871. junius 30-án tartott üléséből. —

Igmándi József
telekkönyvi előadó.

306 1—3

Orvosi jelentés.

Fáy Markus az összes orvostan tudora jelenti a T. cz. közönségnek itteni letelepedését s gyógyit a mütészi és szülészeti kóreseteken kivül minden nemü (elévült) bel és kül betegségeket valamint bőrbetegségeket mint különlegességekkel (specialitas) is foglalkozik torok-gége légcsőbajokkal, fülgyó-gyászat és szemészettel. Lakik Nagy-Várad utczán 2082. számu **Tikos** féle házban. 244 17—25

Árverési hirdetmény.

Az Otrokocsi Végh János részére — Kövesdi Benőtől 111 frt 69 kr. s jár erejeig biztositási végrehajtás utján lefoglalt ingóságok, — jelesül szoba, konyhabeli butorok, női ruhanemüek. Széchenyi utczán 1801. sz. a. alatti háznál folyó év augustus hó 7-ik napján d. e. 9 órakor nyilvános árverés utján készpénzfizetés mellett el fognak adatni. —

Mire a venni szándékozók meghivatnak.

Kelt, Debreczen, 1871. julius 22.

302 1—2

Borus József
tiszt. tjegyző mint kik. végr.biró.

Árlejtési hirdetmény.

A főtisztelendő püspök Révész Bálint ur lakásán emelendő uj irodai helyiség épitésére kitüzött irásbeli zárt ajánlat (offert) utjáni pályázat, eredményre nem vezetvén, ezen épitési vállalatra f. évi augustus hó 5-ik napján d. e. 8 órakor az egyháztanácstermében árlejtés fog tartatni; melyre vállalkozni kivánók elegendő bánompénzzel ellátva meghivatnak. A terv és költségvetés addig is az egyház pénztári hivatalánál meg tekinthető. —

Medgyaszay Imre
egyházi algondnok.

303 1—3

Legnagyobb raktár épitészeti és butor felszerelésekre, szerszámok, sodronyszegek stb.

WANKE J. S.

Pesten,

szerszám- és lakatos munkák raktára,

belváros, kigyóutcza Nro. 1. Teleky palota, a kigyó gyógyszertárral átellenben.

Ajánlom nagy raktáramat westphaliai sulyreszelővel, ugy asztalosok, kádárok, kerékgyártók, ácsok, esztergályosok, lakatosok, kovácsok, mint szintén gépgyárak, pálinka és sörfőzödék és vasuti műhelyek részére való facsavar állványaimat és csavarokat. Mindennemü jeles huzó, vágó és körben járó fürészeimet, angol reszelőket, furókat, csavarvágókat, kocsi és gőzmozdony eszközöket, amerikai szénlapátokat, ülőket, csavarfogókat. Nagy választéku raktára az angol lánczokkal ellátott csigáknak **25 — 100** mázsáig való horderővel, továbbá épitésekhez, kocsi lajtokhoz stb. szükséges csigáknak, bécsi mértékkel, halcsont és finom fából készült hüvelymérők, lóvakarók, ugy szintén ablakokhoz, ajtókhoz és kapukhoz való különféle vasaknak nagy választéka, kitünő köszörükövek, emeltyük, csákányok, kalapácsok, csövek. Érczkakasok és elzárók gőz- és vizvezetékhez, por és tüz csiszolók, üveg és csiszoló vászon, ugy szintén a legkülönfélébb ezen szakmába vágó czikkek, a legméltányosabb ár mellett. 277 3—3

Árjegyzékek kivánatra bérmentve küldetnek posta utján.

Megrendelések a vidékből utánvét utján pontosan teljesittetnek.

Debreczen, 1871. Nyomatott Telegdi L. betüivel. (Széchenyi-utcza 1814. sz. a.)